

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Vávry a soudců JUDr. Stanislavy Illové a Mgr. Evy Mildeové ve věci

žalobce: **TECHNIKA TRADE s.r.o.**, IČO 27695476
sídlem č. p. 814, 687 37 Polešovice
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Horákem
sídlem Lešetín IV/708, 760 01 Zlín

Proti
žalovanému: **ARAVÉR CZ, s.r.o.**, IČO 60713224
sídlem č. p. 556, 687 61 Vlčnov
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Staškovou
sídlem Nádražní 30, 686 01 Uherské Hradiště

o zaplacení částky 182 402 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 31. srpna 2017, č. j. 4 C 185/2015-263

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v části II. výroku, ve které byla zamítnuta žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 8 003 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení, potvrzuje.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve zbývající části II. výroku mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 99 900 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 116 799,10 Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jiřího Horáka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalobce je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Uherském Hradišti náklady řízení státu ve výši 471,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Uherském Hradišti náklady řízení státu ve výši 10 247,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 18 414,60 Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jiřího Horáka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 74 499 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (I. výrok). Zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 107 903 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení (II. výrok). Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (III. výrok) a že účastníci jsou povinni nahradit České republice na účet Okresního soudu v Uherském Hradišti náklady řízení státu, každý ve výši 5 359,70 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (IV. a V. výrok).
2. Proti tomuto rozsudku, pouze proti II. výroku, ve kterém byla žaloba zamítnuta, a proti s ním souvisejícím výrokům o náhradě nákladů řízení účastníků a státu, podal žalobce odvolání. Uvedl, že nárok představující nájemné za náhradní vozidlo (107 903 Kč) uznal soud za oprávněný pouze v době od 1. 2. 2014 do 11. 2. 2014, neboť nájemní smlouva ze dne 1. 2. 2014 nebyla ukončena hned poté, co předmětné vozidlo bylo žalobci dne 12. 2. 2014 po opravě dočasně vráceno. Žalobce má ale za to, že bylo jeho věcí, jak dlouho měl nájemní smlouvu uzavřenou, když podstatné je jen to, zda nájem vozidla pokrýval dobu, po kterou byl v důsledku jednání žalovaného zbaven možnosti vozidlo užívat. Není důvodu pro závěr o absenci příčinné souvislosti mezi jednáním žalovaného, které žalobci způsobilo negativní následek v podobě marného placení nájmu za vymezené dny. U nároků na poměrnou část zákonného pojištění vozidla (4 863 Kč), dálniční známky (517 Kč), satelitního vyhledávání (1 381 Kč) a silniční daně (1 241 Kč) soud vyšel z toho, že žalobce veškeré tyto náklady vynaložil před protiprávním jednáním žalovaného, a tudíž žádná příčinná souvislost mezi jeho jednáním a následkem není dána a náhrada škody v uplatněném rozsahu žalobci nepřísluší. Žalobce však trvá na tom, že platby vynaložil, aby kdykoliv podle své úvahy mohl v zaplaceném období vozidlo užívat. Hodnotou zaplaceného, avšak žalovaným znemožněného výkonu denního práva, je součet částek uplatněných v žalobě (8 003 Kč). Žalobce navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek a žalobě v plném rozsahu vyhověl.
3. Žalovaný k odvolání uvedl, že soud prvního stupně věc správně posoudil a v důsledku toho žalobu zamítl, pokud jde o část nájmu za náhradní vozidlo a poměrné náklady vynaložené na zákonné pojištění vozidla, dálniční známku, satelitní vyhledávání a silniční daň. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku potvrdil.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o. s. ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním i nad rámec odvolacích námitek, a poté dospěl k závěru, že odvolání je zčásti důvodné.
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobce se žalobou, která byla soudu doručena dne 31. 7. 2015, domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 182 402 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení. V žalobě uvedl, že od roku 2006 vlastní vozidlo VW TOUAREG reg. zn. XXXX, které dne

29. 7. 2013 předal žalovanému k opravě pro závadu projevující se nepravidelností chodu motoru. Dne 10. 9. 2013 žalobce od žalovaného vozidlo převzal a za opravu zaplatil částku 95 732 Kč (1. oprava). Protože se dne 8. 10. 2013 na vozidle objevily další závady, a to únik oleje a porucha podvozku, žalovaný provedl další opravu a žalovaný za ni zaplatil částku 17 693,10 Kč (2. oprava). Pro další závadu, projevující se hlukem motoru, převzal žalovaný vozidlo dne 31. 1. 2014 a žalobci sdělil, že je vadné čerpadlo. Žalobce si zajistil vlastní náhradní díl, čerpadlo za cenu 9 880 Kč. Dne 12. 2. 2014 si vozidlo vyzvedl a za opravu zaplatil částku 18 004,40 Kč (3. oprava). Závada se však znovu projevila, a proto bylo vozidlo předáno dne 19. 2. 2014 žalovanému (4. oprava). Dne 7. 4. 2014 žalobce reklamoval vadu opravy vozidla provedenou dne 31. 1. 2014 a žádal, aby další oprava byla provedena bezplatně. Žalovaný mu totiž sdělil, že příčinou závady je opět čerpadlo a žalobce si za cenu 5 082 Kč u odborníka ověřil, že obě čerpadla (původní i vyměněné) jsou zcela funkční. Na schůzce dne 24. 4. 2014 bylo mezi stranami dohodnuto, že dojde k opravě vozidla do 25. 4. 2014. To se však nestalo, a proto žalobce dne 12. 5. 2014 urgoval dokončení opravy. Převzetí vozidla bylo dohodnuto na 14. 5. 2014. Žalovaný požadoval po žalobci zaplacení ceny opravy nejprve fakturou č. 030343396 na částku 47 065,70 Kč, později fakturou č. 0303433417 na částku 17 368,60 Kč. Žalobce odmítl zaplatit, a proto mu nebylo vozidlo vydáno. Jelikož žalobce posléze částku 17 368,60 Kč uhradil spolu s vyúčtovaným poplatkem za parkování vozidla u žalovaného od 21. 5. 2014 do 10. 6. 2014 ve výši 9 680 Kč, vozidlo mu bylo dne 11. 6. 2014 předáno. Žalobce využíval předmětné vozidlo k podnikání, a tak po dobu oprav byl nucen zajistit si vozidlo náhradní, které zapůjčil jednatel společnosti R.M. na základě smlouvy o pronájmu vozidla ze dne 1. 2. 2014 za cenu 900 Kč za jeden den nájmu. Za dobu od 1. 2. 2015 do 10. 6. 2015 zaplatil žalobce za nájem náhradního vozidla částku 109 800 Kč. Dopisem ze dne 18. 7. 2014 uplatnil žalobce u žalovaného zaplacení částky 212 917 Kč představující jeho újmu v souvislosti s žalovaným vadně provedenými opravami vozidla a v souvislosti s marně vynaloženými náklady. Protože žalovaný odmítl škodu uhradit, žalobce se v tomto řízení domáhá po žalovaném zaplacení částky 182 402 Kč, která se sestává z částky 8 165 Kč za zakoupení čerpadla, částky 14 880 Kč za opravu čerpadla, částky 4 200 Kč za přezkoušení čerpadel, částky 1 000 Kč za právní službu, částky 6 000 Kč za konzultaci technického stavu vozidla, částky 8 000 Kč za parkovné, částky 14 354 Kč za odstranění závad z předešlé opravy, částky 8 000 Kč za znalecký posudek, částky 109 800 Kč za nájemné náhradního vozidla, částky 4 863 Kč za zákonné pojištění vozidla, částky 517 Kč za dálniční známku, částky 1 381 Kč za satelitní vyhledávání a částky 1 242 Kč za silniční daň. Jelikož žalovaný přes výzvu žalobce ze dne 28. 5. 2015 na dluh nic nezaplatil, požaduje žalobce mimo jistiny i příslušenství, úroky z prodlení v zákonné výši od 13. 6. 2015 do zaplacení. Žalovaný v řízení namítal, že žalobcem předložený znalecký posudek je nesprávný a požadoval zadání posudku revizního. K údajné funkčnosti obou čerpadel uvedl, že jinak se čerpadlo chová při statické zkoušce a jinak při provozu vozidla. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

6. Soud prvního stupně rozhodl ve věci napadeným rozsudkem, v jehož odůvodnění uvedl, že mezi účastníky byly postupně uzavírány jednotlivé smlouvy o dílo, kterými se žalovaný zavázal žalobci opravit závadu popsanou v zakázkovém listu. Již v době přijetí vozidla Volkswagen Touareg RZ XXXX k první opravě dne 29. 7. 2013 byl poškozen jeho rozvodový řetěz. Tato závada nebyla žalovaným zjištěna a nebylo ani v jeho silách ji zjistit. Jestliže dne 31. 1. 2014 žalobce opět upozornil na „hluk motoru z nedávno opravované hlavy“, žalovaný si již měl být vědom, že ve vozidle je poškozený rozvodový řetěz, protože tento závěr byl logickým vysvětlením všech předchozích závad, které se na vozidle vyskytly. Nebyla správná domněnka žalovaného, že poškozeno je čerpadlo, neboť jako odborník měl vědět, že pokud bylo třeba pozměnit časování rozvodů, nemohlo to být způsobeno vadným čerpadlem. Bylo tedy chybou spokojit se s pouhou výměnou čerpadla. Navíc bylo prokázáno, že čerpadlo bylo bez vad. Jestliže žalovaný uvedl, že došlo k poškození držáku čerpadla, a proto bylo třeba vyměnit čerpadlo za nové, tato skutečnost nebyla v řízení prokázána. Náklady na pořízení nového čerpadla ve výši 8 165 Kč (faktura č. 140100025), částka účtovaná žalovaným na opravu vozidla ve výši 14 880 Kč (faktura č. 0303430935), přezkoušení čerpadla za cenu 4 200 Kč (faktura č. 520589) jsou škodou, která vznikla v příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalovaného řádně zjistit závadu

na vozidle a tuto odstranit. Žalobci byla proto v souvislosti s touto opravou přiznána náhrada škody ve výši 27 245 Kč. Jelikož žalovaný řádně závadu neodstranil, vozidlo žalobce nemohl po danou dobu užívat a musel si od 1. 2. 2014 do 11. 2. 2014 pronajmout vozidlo náhradní, čímž mu vznikla další škoda ve výši uhrazeného nájemného 9 900 Kč (900 Kč denně). Pokud se na vozidle již dne 19. 2. 2014 objevila závada, která se projevovala chvěním a zvýšeným hlukem, stalo se tak jednoznačně proto, že byl stále vadný rozvodový řetěz. Žalovaný diagnostikoval příčiny závady nesprávně, jak vyplývá z obou znaleckých posudků, s nimž se soud ztotožnil. Žalovaný měl jako odborník již nejméně od třetí opravy předvídat, že došlo k poškození rozvodového řetězu a měl žalobci doporučit jeho opravu. Pokud tak neučinil, nepostupoval řádně, porušil obecnou prevenční povinnost podle § 2900 o. z., a je tedy odpovědný za následnou škodu, která vznikla na vozidle tím, že nedošlo včas k opravě rozvodového řetězu. Pokud žalobce vynaložil náklady na poskytnutí právních služeb v souvislosti s touto záležitostí ve výši 1 000 Kč, náklady na posouzení technického stavu vozidla ve výši 6 000 Kč a na znalecký posudek ve výši 8 000 Kč jedná se o škodu, která mu vznikla v souvislosti s tím, že žalovaný nepostupoval řádně. Jelikož by potřeba poslední opravy vozidla nevznikla v případě, kdyby bylo vozidlo již dříve opraveno, byla žalobci přiznána i bezdůvodně uhrazená částka 14 354 Kč zaplacená za poslední opravu (faktura č. 030434201). Pokud jde o parkovné ve výši 8 000 Kč, žalobci nevznikla povinnost žalovanému tuto částku zaplatit, a proto je žalobce povinen uhrazenou sumu žalobci vydat podle ustanovení § 2991 o. z. Žaloba však musela být soudem zamítnuta pro zbylé nájemné od 20. 2. 2014 do 10. 6. 2014 ve výši 99 900 Kč s příslušenstvím. Žalobce dovozoval nárok na toto nájemné ze smlouvy uzavřené dne 31. 1. 2014 v souvislosti s opravou vozidla. Jestliže opravované vozidlo dne 12. 2. 2014 z opravy převzal a mohl jej nadále užívat, nebylo důvodu, aby měl najaté vozidlo na základě této smlouvy nadále v pronájmu. Důvod, proč nebyla vypovězena smlouva, spočíval v obchodním rozhodnutí žalobce, který vozidlo přesto nadále z nějakého důvodu potřeboval a které již nemělo příčinnou souvislost s následnou poruchou vozidla, a tedy nebyla ani dána odpovědnost žalovaného za takto vzniklou škodu. Příčinná souvislost by byla dána tehdy, pokud by žalobce uzavřel dne 19. 2. 2014 či později novou smlouvu, kterou by si zajistil výpadek předmětného opravovaného automobilu. Stejně tak byla žaloba zamítnuta ohledně zákonného pojištění za dobu, kdy vozidlo bylo v opravě, poměrné náhrady za dálniční známku, části platby za satelitní vyhledávání vozidla a poměrné náhrady za zaplacenou silniční daň. Tyto náklady nejsou v příčinné souvislosti s chováním žalovaného, neboť nebyť dané závady, přesto by je žalobce musel hradit. V rozsahu, v jakém bylo žalobě vyhověno, bylo žalobci přiznáno i příslušenství, tedy požadovaný úrok z prodlení. Ten byl určen podle § 1970 o. z. v zákonné výši od 13. 6. 2015, kdy se žalovaný dostal po výzvě žalobce ze dne 28. 5. 2015 do prodlení s úhradou peněžitě částky.

7. Odvolací soud dle ustanovení § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval dokazování sdělením obsahu listin: smlouvy o pronájmu osobního vozidla ze dne 1. 2. 2014, protokolu o předání motorového vozidla ze dne 1. 2. 2014, dohody o ukončení smlouvy o pronájmu osobního vozidla ze dne 10. 6. 2014, protokolu o vrácení motorového vozidla ze dne 10. 6. 2014, výdajových pokladních dokladů žalobce ze dne 3. 3. 2014, 1. 4. 2014, 2. 5. 2014, 2. 6. 2014 a 3. 7. 2014, faktur žalovaného ze dne 14. 5. 2014 č. 0303433396 a ze dne 11. 6. 2014 č. 0303434201.
8. Odvolací soud vycházel z pravomocného I. výroku rozsudku soudu prvního stupně, jímž bylo žalobě vyhověno. Mezi účastníky, podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, byly postupně od 29. 7. 2013 uzavírány smlouvy o dílo, jejichž předmětem byly opravy vozidla žalobce VW TOUAREG reg. zn. XXXX, a to podle ustanovení § 536 obchodního zákoníku (přechodné ustanovení § 3023 odst. 3 o. z.), resp. po 1. 1. 2014 podle ustanovení § 2586 o. z. V důsledku nesprávně diagnostikované závady na motoru opravované věci došlo nejpozději při třetí opravě vozidla, ke které bylo přistoupeno dne 31. 1. 2014, ke vzniku škody, za niž odpovídá žalovaný. Žalovaný porušil povinnost provést dílo s potřebnou péčí (§ 2590 o. z.), dílo bylo vadné, neboť závada na vozidle, poškozený rozvodový řetěz, nebyla odstraněna, a tak žalovaný, který porušil povinnost ze smlouvy uzavřené mezi účastníky, odpovídá žalobci za vzniklou škodu podle ustanovení § 2913 o. z. Uspokojení žalovaných nároků přitom nelze dosáhnout uplatněním práva z vadného plnění (§ 1925 o. z.).

9. Žalobci byla přiznána náhrada škody pravomocným rozhodnutím soudu prvního stupně. Předmětem odvolacího řízení jsou pouze žalobou uplatněné nároky na náhradu škody, které nebyly soudem prvního stupně žalobci přiznány. Odvolací soud, na rozdíl od soudu prvního stupně, považuje za důvodný nárok žalobce na zaplacení náhrady škody za náklady vynaložené na nájem náhradního vozidla, nejen v období od 1. 2. 2014 do 11. 2. 2014, ale i od 20. 2. 2014 do 10. 6. 2014, tedy za dobu, kdy bylo vozidlo počtvrté žalovaným opravováno. Odvolací soud nesdílí názor soudu prvního stupně, že příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalovaného a škodným následkem byla přetržena tím, že žalobce na další období neuzavřel novou nájemní smlouvu. Smlouva „o pronájmu osobního vozidla“ byla uzavřena mezi žalobcem a jeho jednatelem dne 1. 2. 2014 a byla ukončena až po předání vozidla žalovaným dne 10. 6. 2014. Po celou tuto dobu, s výjimkou několika dnů, po které bylo vozidlo žalobci vráceno, aby muselo být znovu z důvodu stejné závady opravováno, žalobci přísluší náhrada za zaplacené nájemné. Jeho výše je prokázána uzavřenou smlouvou, jeho zaplacení pak výdajovými pokladními doklady žalobce ze dne 3. 3. 2014, 1. 4. 2014, 2. 5. 2014, 2. 6. 2014 a 3. 7. 2014 na částky 18 000 Kč, 27 900 Kč, 27 000 Kč, 27 900 Kč a 9 000 Kč. Sjednané nájemné v denní výši 900 Kč žalovaný v řízení nijak nezpochybňoval. Pokud jde o odmítnutí poskytnutí náhradního vozidla bezplatně žalovaným, odvolací soud nepovažuje tvrzení žalovaného o této nabídce za prokázaná. Bylo by i nepravděpodobné a nelogické, pokud by žalovaný nabízel bezplatně žalobci náhradní vozidlo v době, kdy žalobcovy připomínky k opravě nepovažoval za důvodné, kdy se účastníci přeli o výši ceny opravy i její zaplacení, kdy zadržoval vozidlo, které již mohl žalobci předat opravené, a kdy požadoval náhradu za jeho parkování. Mimo jistiny 99 000 Kč za nájemné vozidla žalobci přísluší i příslušenství pohledávky, úroky z prodlení v zákonné sazbě podle ustanovení § 1970 o. z. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to od 28. 5. 2015, kdy se žalovaný po výzvě žalobce ze dne 13. 6. 2015 dostal do prodlení se zaplacením peněžitého dluhu.
10. Pokud jde o nárok na zaplacení částky 8 003 Kč, který se sestává z částky 4 863 Kč za zákonné pojištění vozidla, částky 517 Kč za dálniční známku, částky 1 381 Kč za službu satelitního vyhledávání a částky 1 242 Kč za silniční daň, odvolací soud stejně jako soud prvního stupně neshledal nárok důvodný. Nároky shora vypočtené jsou kompenzovány používáním náhradního vozidla po celou požadovanou dobu třetí a čtvrté opravy, za jehož nájem byl žalovaný zavázán poskytnout žalobci náhradu.
11. Vzhledem k uvedenému odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v části II. výroku podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř. změnil tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 99 900 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení. V části II. výroku, ve které byla zamítnuta žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 8 003 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 13. 6. 2015 do zaplacení, pak napadený rozsudek odvolací soud podle ustanovení § 219 potvrdil.
12. Protože došlo ke změně rozsudku, odvolací soud znovu rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.) podle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. Žalobce byl v řízení úspěšný ohledně částky 174 399 Kč (95,6 %), neúspěšný byl ohledně částky 8 003 Kč (4,4 %), a tak jeho poměr úspěchu ve věci činí 91,2 %. Žalobci v řízení vznikly náklady ve výši 128 069,22 Kč, a to 9 120 Kč zaplacením soudního poplatku a 118 949,22 Kč zastoupením advokátem (mimosmluvní odměna jedenáctkrát 8 420 Kč v souvislosti s jedenácti učiněnými úkony právní služby podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, přípravou a převzetím zastoupení, zasláním výzvy k plnění se základním právním a skutkovým rozbořem, podáním žaloby, písemným podáním ve věci samé ze dne 23. 11. 2015, účastí na jednáních soudu, která trvala více než dvě hodiny dne 23. 6. 2016, 20. 9. 2016, 19. 1. 2017, účastí na jednání soudu dne 31. 8. 2017, 11 režírních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za ztrátu času stráveného cestou na jednání soudu, 12 i započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za daň z přidané hodnoty 20 395,20 Kč podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř., cestovné dvakrát 395,50 Kč na jednání soudu dne 23. 6. 2016 a 20. 9. 2016, vždy za 60 km jízdy ze Zlína do Uherského Hradiště a zpět osobním automobilem HUNDAI SONATA, registrační značky ZLK 73-75, při spotřebě benzínu

9,4 l/100 km, jeho ceně 29,70 Kč/l a sazbě náhrady 3,80 Kč/km podle zákona č. 119/1990 Sb., o cestovních náhradách a vyhlášky č. 385/2015 Sb., a dvakrát 321,51 Kč na jednání soudu dne 19. 1. 2017 a 31. 8. 2017, vždy za 60 km jízdy ze Zlína do Uherského Hradiště a zpět osobním automobilem ŠKODA OCTAVIA, registrační značky XXXX, při spotřebě nafty 5,1 l/100 km, její ceně 28,60 Kč/l a sazbě náhrady 3,90 Kč/km podle zákona č. 119/1990 Sb., o cestovních náhradách a vyhlášky č. 440/2016 Sb. s tím, že náhrada za DPH je již zahrnuta v cenách pohonných hmot i opotřebení vozidla, stanovených v uvedené vyhlášce). Z takto vyčíslených nákladů žalobci přísluší podle poměru jeho úspěchu ve věci částka 116 799,10 Kč (91,2 %).

13. O náhradě nákladů státu, které vznikly před soudem prvního stupně zaplacením znalečného ve výši 3 329,40 Kč (usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30. 1. 2017, č. j. 4 C 185/2015-189) a 7 390 Kč (usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 31. 5. 2017, č. j. 4 C 185/2015-242), rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve IV. a V. výroku rozsudku. Žalobce byl v řízení neúspěšný v rozsahu 4,4 %, a proto je povinen nahradit státu náklady ve výši 471,70 Kč, žalovaný byl v řízení neúspěšný v rozsahu 95,6 %, a proto je povinen nahradit státu náklady ve výši 10 247,70 Kč.
14. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce byl v řízení převážně úspěšný (z částky 107 903 Kč mu bylo přiznáno 99 900 Kč). Z nákladů, které v řízení vznikly žalobci zaplacením soudního poplatku ve výši 5 396 Kč a zastoupením advokátem ve výši 16 217,40 Kč (mimosmluvní odměna podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. dvakrát 5 420 Kč v souvislosti s podáním odvolání a účastí na jednání soudu, 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996, náhrada za ztrátu času stráveného cestou na jednání soudu, 5 i započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada za daň z přidané hodnoty 2 507,40 Kč podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř., cestovné 1 770 Kč na jednání soudu, 252 km jízdy z Polešovic do Brna a zpět osobním automobilem AUDI A6, registrační značky XXXX, při spotřebě nafty 8,7 l/100 km, její ceně 33,60 Kč/l a sazbě náhrady 4,10 Kč/km podle zákona č. 119/1990 Sb., o cestovních náhradách a vyhlášky č. 333/2018 Sb. s tím, že náhrada za DPH je již zahrnuta v cenách pohonných hmot i opotřebení vozidla, stanovených v uvedené vyhlášce), mu náleží náhrada podle poměru jeho úspěchu ve věci, který činil 85,2 %, tj. částka 18 414,60 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Brno 11. června 2019

JUDr. Jiří Vávra v. r.
předseda senátu